

עפ"ת (תל-אביב-יפו) 26428-09-13 - עדיאל שגן נ' מדינת ישראל

עפ"ת (תל-אביב-יפו) 26428-09-13 - עדיאל שגן נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו
עפ"ת (תל-אביב-יפו) 26428-09-13
עדיאל שגן

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[14.11.2013]

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף

ב"כ המערער - עו"ד דוד ונטורה

ב"כ המשיבה - עו"ד ארז ריכטנברג

פסק דין

ביום 10.07.13 נהג המערער אופנוע בחוצות ת"א, כאשר הוא יודע שבית משפט, בהליך קודם, לא רחוק בזמן, אסר עליו מלנהוג.

המערער גם נהג באותו מעמד ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח.

המערער עשה כן כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה ופסילה מותנית של עבירה זהה.

המאסר המותנה היה בן שנה. הוא הוארך כבר על-ידי בית משפט בהליך אחר. עסקינן אפוא במי שבפעם השלישית נוהג בזמן פסילה.

בית משפט קמא גזר למערער עונש קל מדי בהפעילו את המאסר המותנה ואת הפסילה המותנית. לגבי המאסר הוסיף לו

על המאסר המותנה עוד שלושה חודשים במצטבר סה"כ 15 חודשי מאסר. גם בהיבט הפסילה בית משפט קמא לא החמיר עמו מעל ומעבר בהינתן שהופעלה הפסילה המותנית של 12 חודשים.

הערעור הוא על משך המאסר בפועל, כאשר ב"כ המערער טוען שניתן להסתפק בשנת מאסר בפועל בלבד כאורך תקופת התנאי, וכך גם באשר לפסילה, מבקש ב"כ המערער שהפסילה תסווג לנהיגה לרכב דו-גלגלי.

לבקשה האחרונה יאמר, שהמערער הורשע כי נהג בזמן פסילה ברכב דו-גלגלי.

לערעור אין כל ידיים וכל רגליים. מדובר בעברין תעבורה כבד המחזיק רישיון נהיגה משנת 1983, המחזיק קרוב לשלושים

הרשעות קודמות בעבירות דומות וגם בעבירות בטיחותיות אחרות - שימוש בטלפון ואחרות.

צר לי על המערער, שהגיע לדרך חיים זאת, דרך חיים עבריינית, בתחום התעבורה, אף כי לחובתו הרשעות בתחום הפלילי

עקב כורח הנסיבות וכישלון כלכלי, אך אין בכך כדי להקל על הדברים עתה, כאשר הוא חוזר ועובר עבירות חמורות של

נהיגה בזמן פסילה, כאמור, יותר מפעם אחת.

אין תפקידה של ערכאת הערעור לבוא במקומה של הערכאה הדיונית ולהקל במידת מה בעונש שהטילה או להחמיר. היא

צריכה להתערב מקום והענישה המותרת על-ידי הערכאה הדיונית הינה מוטעית באופן קיצוני, בוודאי שכך לא המצב

במקרה זה.

ובאשר לטענות המערער באשר למתחם הענישה, טענתו כי בית משפט קמא קבע כרף עליון את העונש המקסימאלי

לעבירה, אינני רואה קושי עם קביעה כזו. בכל אופן, העונש שהטיל בית משפט קמא נקבע תוך עשיית שימוש בהוראות

הדין, לרבות תיקון 113 לחוק העונשין.

העונש שקבע בית משפט קמא הוא עונש נכון, הולם וראוי את חומרת מעשיו של המערער, אך הערך החברתי בו הוא פגע

ואת נסיבותיו האישיות גם כן. נסיבותיו האישיות, אזכיר, מחזיקות בהן גם את עברו התעבורתי והפלילי.

אינני מתערב בגזר הדין ואדחה את הערעור.

ניתנה והודעה היום י"א כסלו תשע"ד, 14/11/2013 במעמד הנוכחים.